

свою економічну політику, формують портфель замовлень, організують надання та просування послуг, повністю відповідають за результати господарської діяльності. Все це, безумовно, актуалізує проблему забезпечення безпеки бізнесу в сучасних умовах.

Даючи характеристику системі безпеки готельного підприємства, слід відразу ж визначити деякі важливі методологічні положення.

По-перше, система безпеки підприємства не може бути шаблонною. Вона унікальна на кожному підприємстві, оскільки залежить від рівня розвитку і структури виробничого потенціалу, ефективності його використання та спрямованості діяльності готельного підприємства, кваліфікації кадрів, штатного розкладу, від місця розташування та стану навколишнього середовища, комунікативних зв'язків підприємства, конкурентного середовища тощо.

По-друге, система безпеки готельного підприємства є самостійною, відокремленою від аналогічних систем інших підприємств. Але її відособленість відносна, оскільки система безпеки підприємства – це складовий елемент безпеки більш високого рівня: міста, регіону, країни.

По-третє, система безпеки підприємства є комплексною. Вона покликана забезпечити безпеку економічну, науково-технічну, кадрову, інтелектуальну, екологічну, інформаційну, фізичну, техногенну, пожежну тощо. Отже, до її складу мають бути залучені відповідні елементи, органи, сили та засоби.

1. Водолеєв Г.С. Люди и спецслужбы: монография / Г.С. Водолеєв // [Електронний ресурс]. – Режим доступу : <http://www.novsu.ru/npe/files/um/1412/bg/shell/arh/mono>.

2. Зеркалов Д. В. Экономические проблемы: хрестоматия в 4-х кн./ Д. В. Зеркалов. – К. : Наук. світ, 2008. – 143 с. – (кн. 3 Безопасность бизнеса).

ЗАВДАННЯ УПРАВЛІННЯ САНАТОРНО-КУРОРТНИМ КОМПЛЕКСОМ НА РІЗНИХ РІВНЯХ

Косова А.С.

Науковий керівник – Влащенко Н.М., канд. екон. наук, доцент

Зміни у системі управління економікою країни, що стала на шлях ринкових перетворень, є одним з найважливіших напрямів реформ, що відбуваються в Україні. Успішне здійснення трансформаційних змін вітчизняної економіки актуалізує необхідність проведення якісних перетворень і вдосконалення структури та системи управління всіма сферами та комплексами, зокрема, санаторно-курортним комплексом (СКК), що сприятиме активізації його наявних і потенційно можливих

ресурсів з метою швидкої і гнучкої адаптації господарюючих суб'єктів СКК до перетворень вітчизняної економіки.

Дослідження сучасного стану СКК дозволяє дійти висновків, що на сьогодні склалася ситуація, яка стримує розвиток курортної справи в Україні, а основними факторами, які перешкоджають розвитку, є:

- недостатнє законодавче та нормативно-правове забезпечення санаторно-курортної діяльності;
- відсутність можливості у більшості працюючих громадян та членів їх сімей придбання путівок за повну вартість;
- нерозвиненість інфраструктури курортів через відсутність єдиної системи управління тощо [1, 2].

З урахуванням перерахованих вище моментів принциповими завданнями, які вимагають першочергового вирішення в контексті ринкового реформування СКК країни, є:

- забезпечення доступності курортного лікування;
- підвищення ефективності та конкурентоспроможності СКК (що інтегрує в собі декілька важливих напрямів, серед яких: створення та комплексний розвиток сучасної курортної індустрії та вирішення питань землекористування, залучення інвестицій, зокрема іноземних);
- проведення повної інвентаризації об'єктів СКК, розробка і реалізація системи обліку цих об'єктів і формування прав на них;
- підвищення конкурентоспроможності організацій СКК, зокрема шляхом вдосконалення їхніх організаційно-правових форм та економічних механізмів функціонування, а також звільнення підприємств цього комплексу від виконання невласливих їм функцій;
- визначення ролі держави в регулюванні ринку оздоровчих послуг і сприяння становленню недержавних інститутів саморегулювання учасників ринку санаторно-курортних послуг;
- сприяння формуванню ринку санаторно-оздоровчих послуг, зокрема шляхом лібералізації ринку санаторно-оздоровчих послуг, усунення бар'єрів на шляху розвитку курортної справи, сприяння конкуренції тощо.

Якщо на макрорівні пріоритетом в контексті активізації ресурсних складових СКК є збереження і розвиток цього соціально-значущого елемента національної економіки (СКК в цілому), а також підтримка працездатності виробничих сил, то для економіки мезоуровня пріоритетом є здебільшого вирішення економічних завдань, успішна реалізація яких забезпечить необхідну конкурентоспроможність і стійкість економічного розвитку території, що у підсумку сприятиме формуванню і поповненню відповідної дохідної частини регіональних бюджетів.

Незважаючи на те, що аналогічне завдання виконується також на макrorівні економіки, на рівні регіону воно формулюється чіткіше і відбивається у відповідній політиці органів влади і завданнях, що вирішуються. Такими завданнями є:

- забезпечення високої рентабельності діяльності конкретних підприємств-об'єктів СКК регіону;
- підвищення здатності економічно активного населення території до продуктивної праці за рахунок зниження захворюваності, продовження активної трудової практики.

Ефективне вирішення першого зазначеного завдання сприятиме збільшенню зайнятості населення у певному регіоні, розвитку сфери обслуговування, ефективному використанню наявних природних ресурсів, формуванню відповідної дохідної частини регіональних бюджетів. Вирішення другого – тісно пов'язано з соціальним замовленням суспільства і забезпечує його виконання, тим самим, сприяючи підвищенню ефективності використання трудових ресурсів.

1. Бондаренко О. А. Розвиток курортного бізнесу як пріоритетне завдання держави щодо формування бюджету країни / О. А. Бондаренко // Матеріали наук.-практ. конф. [«Бюджетно-податкова політика: теорія, практика, проблеми»], (Ірпінь, 18 – 19 груд. 2003 р.). – Ірпінь, 2015. – С. 29 – 32.

2. Влащенко Н. М. Забезпечення соціально-економічного розвитку регіонального санаторно-курортного комплексу : монографія / Н. М. Влащенко; Харк. нац. акад. міськ. госп-ва. – Харків : Вид-во ТОВ «Друкарня МАДРИД», 2012. – 254 с.